

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
6 март 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 070/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 070/02 Дело C-189/15: Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia/Cassa conguaglio per il settore elettrico и др. (Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Данъчни намаления — Материален обхват — Облекчения във връзка със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система — Член 17 — Енергоемки предприятия — Облекчения, предоставени само на енергоемки предприятия от промишления сектор — Допустимост) 2

2017/C 070/03 Дело C-282/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 19 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Braunschweig — Германия) — Queisser Pharma GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Членове 34—36 ДФЕС — Изцяло вътрешно положение — Безопасност на храните — Регламент (ЕО) № 178/2002 — Член 6 — Принцип на анализ на риска — Член 7 — Принцип на предпазните мерки — Регламент (ЕО) № 1925/2006 — Законодателство на държава членка, забраняващо производството и пускането на пазара на хранителни добавки със съдържание на аминокиселини — Положение, при което националният орган разполага с право на самостоятелна преценка относно временна дерогация на тази забрана) 3

2017/C 070/04	Дело C-344/15: Решение на Съда (шести състав) от 19 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Appeal Commissioners — Ирландия) — National Roads Authority/The Revenue Commissioners (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 13, параграф 1, втора алинея — Дейност по управление и предоставяне на достъп до пътна инфраструктура срещу заплащане на пътна такса — Дейности, които публичноправният субект извършва като държавен орган — Присъствие на частни оператори — Значителни нарушения на правилата за конкуренцията — Наличие на настояща или потенциална конкуренция)	3
2017/C 070/05	Дело C-351/15 P: Решение на Съда (първи състав) от 19 януари 2017 г. — Европейска комисия/Total SA, Elf Aquitaine SA (Обжалване — Картели — Пазар на метакрилати — Глоби — Солидарна отговорност на дружества майки и тяхно дъщерно дружество за противоправно поведение на дъщерното дружество — Плащане на глобата от дъщерното дружество — Намаляване на размера на глобата на дъщерното дружество с решение на Общия съд на Европейския съюз — Писма от счетоводството на Европейската комисия, с които от дружествата майки се иска да заплатят ведно с лихви за забава сумата, възстановена от нея на дъщерното дружество — Жалба за отмяна — Обжалваеми актове — Ефективна съдебна защита)	4
2017/C 070/06	Дело C-365/15: Решение на Съда (трети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen/Hauptzollamt Bielefeld (Преюдициално запитване — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Възстановяване на вносните сборове — Регламент (ЕИО) № 2913/92 (Митнически кодекс) — Член 241, първа алинея, първо тире — Задължение на държава членка да предвиди плащането на лихви за забава, дори то да не е предявявано пред националните юрисдикции)	5
2017/C 070/07	Дело C-427/15: Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky — Чешка република) — NEW WAVE CZ, a.s./ALLTOYS, spol. s r. o. (Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Производство за нарушаване на право върху интелектуална собственост — Право на информация — Искане за информация в рамките на дадено производство — Производство, свързано с иска, по който е установено нарушение на право на интелектуална собственост)	5
2017/C 070/08	Дело C-460/15: Решение на Съда (първи състав) от 19 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Федерална република Германия (Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Мониторингов план — Регламент (ЕС) № 601/2012 — Член 49, параграф 1 и точка 10 от приложение IV — Изчисляване на емисиите на инсталацията — Приспадане на подадените количества въглероден диоксид (CO ₂) — Изключване на CO ₂ , използван в производството на калциево карбонатен преципитат — Валидност на изключването)	6
2017/C 070/09	Дело C-471/15: Решение на Съда (трети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Sjelle Autogenbrug I/S/Skatteministeriet (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Особен режим за облагане на маржа на печалбата — Понятие за стоки втора употреба — Продажби на резервни части от излезли от употреба автомобили)	6
2017/C 070/10	Дело C-623/15 P: Решение на Съда (осми състав) от 18 януари 2017 г. — Toshiba Corp./Европейска комисия (Обжалване — Картели — Световен пазар на катодни тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори — Споразумения и съгласувани практики в областта на цени, подялба на пазари и клиенти, и на ограничаване на производство — Понятие за стопанска единица, образувана от две дружества — Понятие за решаващо влияние — Съвместен контрол от две дружества майки — Изопачаване на доказателства)	7

2017/C 070/11	Дело C-37/16: Решение на Съда (осми състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Minister Finansów/Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP) (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност — Облагаеми сделки — Понятие за доставка на услуги, извършвана възмездно — Заплащане на такси в полза на организации за колективно управление на авторски и сродни права на основание на справедливото обезщетение — Изключване) .	7
2017/C 070/12	Дело C-450/16 P: Жалба, подадена на 11 август 2016 г. (факс от 4 август) от U-R LAB срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 25 ноември 2016 г. по съединени дела T-422/15 и T-423/15 U-R LAB/EUIPO	8
2017/C 070/13	Дело C-627/16: Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Португалия), постъпило на 5 декември 2016 г. — João Ventura Ramos/Fundo de Garantia Salarial	8
2017/C 070/14	Дело C-635/16 P: Жалба, подадена на 8 декември 2016 г. от Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 11 октомври 2016 г. по дело T-564/15, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Комисия	9
2017/C 070/15	Дело C-641/16: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 12 декември 2016 г. — Tünkens France, Tünkens Maschinenbau GmbH/Expert France	10
2017/C 070/16	Дело C-645/16: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 15 декември 2016 г. — Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL	10
2017/C 070/17	Дело C-647/16: Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Lille (Франция), постъпило на 15 декември 2016 г. — Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais	11
2017/C 070/18	Дело C-668/16: Иск, предявен на 23 декември 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	11
2017/C 070/19	Дело C-682/16: Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 30 декември 2016 г. — BEI ApS/Skatteministeriet	12

Общ съд

2017/C 070/20	Дело T-258/08: Решение на Общия съд от 24 януари 2017 г. — Rath/EUIPO — Portela & Ca. (Diacor) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Diacor“ — По-ранна национална фигуративна марка „Diacol PORTUGAL“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Доказателства, съставени на език, различен от езика на производството — Правило 22, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящем правило 22, параграф 6 от Регламент № 2868/95, с измененията) — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)	15
2017/C 070/21	Дело T-768/14: Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — ANKO/Комисия (Арбитражна клауза — Споразумение за отпускане на безвъзмездна помощ, сключено в рамките на Седмата рамкова програма Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрации (2007—2013 г.) — Проект Rosetop — Допустими разходи — Насрещен иск — Връщане на платени суми — Лихви)	15

2017/C 070/22	Дело T-771/14: Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — ANKO/Комисия (Арбитражна клауза — Споразумение за отпускане на безвъзмездна помощ, сключено в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрации (2002—2006 г.) — Проект Doc@Hand — Допустими разходи — Насрещен иск — Връщане на платени суми — Лихви)	16
2017/C 070/23	Дело T-325/15: Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató/EUIPO — Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató (Choco Love) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Choco Love“ — По-ранни словна марка на Европейския съюз „CHOCOLATE“, словна национална марка „CSOKICSŐ“ и фигуративна марка на Европейския съюз „Chocolate Brown“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	17
2017/C 070/24	Дело T-719/15 P: Решение на Общия съд от 17 януари 2017 г. — LP/Европол (Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Срочен договор — Решение да не се подновява договорът — Мълчалив отказ — Решение за отхвърляне на жалбата по административен ред — Задължение за мотивиране — Задължение за полагане на грижа)	17
2017/C 070/25	Дело T-727/15: Решение на Общия съд от 23 януари 2017 г. — Justice & Environment/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, отнасящи се до процедура за установяване на неизпълнение на задължения, образувана от Комисията срещу Чешката република — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на дейности по инспекция, разследване и одит — Обща презумпция — Висш публичен интерес — Орхуска конвенция — Конвенция за защита правата на човека и основните свободи)	18
2017/C 070/26	Дело T-749/15: Решение на Общия съд от 24 януари 2017 г. — Nausicaa Anadyomène и Banque d'escompte/ЕЦБ (Извъндоговорна отговорност — Икономическа и парична политика — ЕЦБ — Национални централни банки — Преструктуриране на гръцкия публичен дълг — Програма за покупка на ценни книжа — Споразумение за обмен на ценни книжа в полза само на централните банки на Евросистемата — Участие на частния сектор — Клаузи за колективно действие — Подобрение на обезпечения под формата на схема за обратно изкупуване за укрепване на качеството на ценните книжа като гаранции — Частни кредитори — Търговски банки — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Оправдани правни очаквания — Равно третиране)	19
2017/C 070/27	Дело T-96/16: Решение на Общия съд от 24 януари 2017 г. — Solenis Technologies/EUIPO (STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS“. — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б), и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	19
2017/C 070/28	Дело T-187/16: Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik/EUIPO — Viña y Bodega Botalcura (LITU) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „LITU“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	20
2017/C 070/29	Дело T-242/15: Определение на Общия съд от 12 януари 2017 г. — ACDA и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Продължаване на срока на концесии — План за развитие на магистралите на територията на Франция — Решение да не се повдигат възражения — Сдружение — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, включващ мерки за изпълнение — Недопустимост)	21

2017/C 070/30	Дело T-435/16: Жалба, подадена на 22 септември 2016 г. — MS/Комисия	21
2017/C 070/31	Дело T-664/16: Жалба, подадена на 14 септември 2016 г. — PJ/EUIPO — Erdmann & Rossi)	22
2017/C 070/32	Дело T-919/16: Жалба, подадена на 28 декември 2016 г. — Collins/Парламент	23
2017/C 070/33	Дело T-9/17: Жалба, подадена на 5 януари 2017 г. — RI/Съвет	24
2017/C 070/34	Дело T-17/17: Жалба, подадена на 11 януари 2017 г. — Constantinescu/Парламент	24
2017/C 070/35	Дело T-18/17: Жалба, подадена на 13 януари 2017 г. — Чешка република/Комисия	25
2017/C 070/36	Дело T-19/17: Жалба, подадена на 14 януари 2017 г. — Fastweb/Комисия	26
2017/C 070/37	Дело T-26/17: Жалба, подадена на 18 януари 2017 г. — Jalkh/Парламент	28
2017/C 070/38	Дело T-27/17: Жалба, подадена на 18 януари 2017 г. — Jalkh/Парламент	29
2017/C 070/39	Дело T-35/17: Жалба, подадена на 20 януари 2017 г. — Weber-Stephen Products/EUIPO (iGrill) . . .	30
2017/C 070/40	Дело T-36/17: Жалба, подадена на 23 януари 2017 г. — Forest Pharma/EUIPO — Ipsen Pharma (COLINEB)	31
2017/C 070/41	Дело T-557/16: Определение на Общия съд от 12 януари 2017 г. — Belis/Комисия	31

Поправки

2017/C 070/42	Поправка на публикуваното в Официален вестник известие по дело C-561/16 (ОВ С 22, 23.1.2017 г.)	32
---------------	---	----

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/С 070/01)

Последна публикация

ОВ С 63, 27.2.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 53, 20.2.2017 г.

ОВ С 46, 13.2.2017 г.

ОВ С 38, 6.2.2017 г.

ОВ С 30, 30.1.2017 г.

ОВ С 22, 23.1.2017 г.

ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia/Cassa conguaglio per il settore elettrico и др.

(Дело C-189/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Данъчни намаления — Материален обхват — Облекчения във връзка със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система — Член 17 — Енергоемки предприятия — Облекчения, предоставени само на енергоемки предприятия от промишления сектор — Допустимост)

(2017/C 070/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia

Ответници: Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità per l'energia elettrica e il gas

В присъствието на: 2M SpA

Диспозитив

- 1) Член 17, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията трябва да се тълкува в смисъл, че попадат в обхвата на понятието „данъчни намаления“ облекченията, които националното право предвижда за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба във връзка със суми като тези по главното производство, дължими за покриване на общите разходи на електроенергийната система, като запитващата юрисдикция следва да провери фактическите обстоятелства и правилата на националното право, на които почива този отговор на Съда.
- 2) Член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда данъчни намаления при потреблението на електроенергия само за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба, които извършват дейност в промишления сектор.

⁽¹⁾ ОВ С 228, 13.7.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 януари 2017 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Braunschweig — Германия) — Queisser Pharma GmbH & Co. KG/
Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-282/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Членове 34—36 ДФЕС — Изцяло вътрешно положение — Безопасност на храните — Регламент (ЕО) № 178/2002 — Член 6 — Принцип на анализ на риска — Член 7 — Принцип на предпазните мерки — Регламент (ЕО) № 1925/2006 — Законодателство на държава членка, забраняващо производството и пускането на пазара на хранителни добавки със съдържание на аминокиселини — Положение, при което националният орган разполага с право на самостоятелна преценка относно временна дерогация на тази забрана)

(2017/C 070/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Braunschweig

Страни в главното производство

Жалбоподател: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Членове 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство — забраняващо производството, обработката или пускането на пазара на всякакви хранителни добавки със съдържание на аминокиселини, освен ако национален орган, който разполага с право на преценка в това отношение, не е разрешил дерогация — когато това законодателство се основава на анализ на риска само относно някои аминокиселини, като запитващата юрисдикция следва да провери дали това е така. Във всички случаи посочените членове трябва да се тълкуват като недопускащи такова национално законодателство, ако същото предвижда, че дерогациите на забраната, която налага, могат да се разрешават само за определен период, дори и когато е установена безвредност на веществото.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 19 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Appeal
Commissioners — Ирландия) — National Roads Authority/The Revenue Commissioners

(Дело C-344/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 13, параграф 1, втора алинея — Дейност по управление и предоставяне на достъп до пътна инфраструктура срещу заплащане на пътна такса — Дейности, които публичноправният субект извършва като държавен орган — Присъствие на частни оператори — Значителни нарушения на правилата за конкуренцията — Наличие на настояща или потенциална конкуренция)

(2017/C 070/04)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Appeal Commissioners

Страни в главното производство

Жалбоподател: National Roads Authority

Ответник: The Revenue Commissioners

Диспозитив

Член 13, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като обсъжданя в главното производство публичноправният субект, който упражнява дейност, състояща се в предоставяне на достъп до път срещу заплащане на пътна такса, не трябва да се смята за конкурент на частните оператори, които събират пътни такси на други платени пътища въз основа на договор с този публичноправен субект по силата на национални законови разпоредби.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 януари 2017 г. — Европейска комисия/Total SA, Elf Aquitaine SA

(Дело C-351/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Картели — Пазар на метакрилати — Глоби — Солидарна отговорност на дружества майки и тяхно дъщерно дружество за противоправно поведение на дъщерното дружество — Плащане на глобата от дъщерното дружество — Напалвяване на размера на глобата на дъщерното дружество с решение на Общия съд на Европейския съюз — Писма от счетоводството на Европейската комисия, с които от дружествата майки се иска да заплатят ведно с лихви за забава сумата, възстановена от нея на дъщерното дружество — Жалба за отмяна — Обжалваеми актове — Ефективна съдебна защита)

(2017/C 070/05)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Bottka и F. Dintilhac)

Други страни в производството: Total SA, Elf Aquitaine SA (представители: E. Morgan de Rivery и E. Lagathu, avocats)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Надзорен орган на ЕАСТ (представител: C. Perrin)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези на Total SA и Elf Aquitaine SA
- 3) Осъжда Надзорния орган на ЕАСТ да понесе направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen/Hauptzollamt Bielefeld

(Дело C-365/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Възстановяване на вноските сборове — Регламент (ЕИО) № 2913/92 (Митнически кодекс) — Член 241, първа алинея, първо тире — Задължение на държава членка да предвиди плащането на лихви за забава, дори то да не е предявявано пред националните юрисдикции)

(2017/C 070/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen

Ответник: Hauptzollamt Bielefeld

Диспозитив

Когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 5.10.2015 г.

Решение на Съда (девети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky — Чешка република) — NEW WAVE CZ, a.s./ALLTOYS, spol. s r. o.

(Дело C-427/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Производство за нарушаване на право върху интелектуална собственост — Право на информация — Искане за информация в рамките на дадено производство — Производство, свързано с иска, по който е установено нарушение на право на интелектуална собственост)

(2017/C 070/07)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: NEW WAVE CZ, a.s.

Ответник: ALLTOYS, spol. s r. o.

Диспозитив

Член 8, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага при положение като това в главното производство, при което след окончателното приключване на производство, установило нарушение на право на интелектуалната собственост, жалбоподател иска, в отделно производство, информация за произхода и трезите за разпространение на стоките или услугите, с които се нарушава това право.

(¹) ОВ С 371, 9.11.2015 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 19 януари 2017 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Федерална република
Германия**

(Цело С-460/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Мониторингов план — Регламент (ЕС) № 601/2012 — Член 49, параграф 1 и точка 10 от приложение IV — Изчисляване на емисиите на инсталацията — Принадане на подадените количества въглероден диоксид (CO₂) — Изключване на CO₂, използван в производството на калциево карбонатен преципитат — Валидност на изключването)

(2017/С 070/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

Ответник: Федерална република Германия

Диспозитив

Доколкото систематично включват подадения към друга инсталация за производството на калциево карбонатен преципитат въглероден диоксид (CO₂) в емисиите на инсталацията за изгаряне на варовик, независимо дали този въглероден диоксид е освободен в атмосферата или не, разпоредбите на член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 година относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на точка 10, част Б от приложение IV към него са невалидни.

(¹) ОВ С 389, 23.11.2015 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret —
Дания) — Sjelle Autogenbrug I/S/Skatteministeriet**

(Цело С-471/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Особен режим за облагане на маржа на печалбата — Понятие за стоки втора употреба — Продажби на резервни части от излезли от употреба автомобили)

(2017/С 070/09)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sjelle Autogenbrug I/S

Ответник: Skatteministeriet

Диспозитив

Член 311, параграф 1, точка 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че използвани автомобилни части с произход от излезли от употреба превозни средства, придобити от предприятие за повторна употреба на превозни средства от физическо лице и предназначени за продажба като резервни части, представляват „стоки втора употреба“ по смисъла на тази разпоредба, като последицата от това е, че за доставките на такива части, осъществени от данъчнозадължен дилър, се прилага режимът за облагане на маржа на печалбата.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 3.11.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 18 януари 2017 г. — Toshiba Corp./Европейска комисия

(Дело C-623/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Картели — Световен пазар на катодни тръби за телевизионни екрани и компютърни монитори — Споразумения и съгласувани практики в областта на цени, подялба на пазари и клиенти, и на ограничаване на производство — Понятие за стопанска единица, образувана от две дружества — Понятие за решаващо влияние — Съвместен контрол от две дружества майки — Изопачаване на доказателства)

(2017/C 070/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Toshiba Corp. (представители: J. F. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan, avocat, A. Kadri, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Biolan и V. Bottka)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Toshiba Corp. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 18 януари 2017 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Minister Finansów/Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP)

(Дело C-37/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност — облагаеми сделки — Понятие за доставка на услуги, извършвана възмездно — Заплащане на такси в полза на организации за колективно управление на авторски и сродни права на основание на справедливото обезщетение — Изключване)

(2017/C 070/11)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Minister Finansów

Ответник: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP)

В присъствието на: Prokuratura Generalna, Stowarzyszenie Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi Twórców Dzieł Naukowych i Technicznych Kopipol, Stowarzyszenie Autorów i Wydawców Copyright Polska

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., трябва да се тълкува в смисъл, че притежателите на правото на възпроизвеждане не извършват доставка на услуги по смисъла на посочената директива в полза на производителите и вносителите на празни носители и на устройства за записване и възпроизвеждане, от които организациите за колективно управление на авторски и сродни права събират за сметка на посочените притежатели на права, но от свое иле, такси върху продажбата на посочените устройства и носители.

⁽¹⁾ ОВ С 145, 25.4.2016 г.

Жалба, подадена на 11 август 2016 г. (факс от 4 август) от U-R LAB срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 25 ноември 2016 г. по съединени дела T-422/15 и T-423/15 U-R LAB/EUIPO

(Дело C-450/16 P)

(2017/C 070/12)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: U-R LAB (представител: A. Rudoni, avocat)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Съдът (десети състав) отхвърля жалбата с определение от 25 ноември 2016 г.

Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Португалия), постъпило на 5 декември 2016 г. — João Ventura Ramos/Fundo de Garantia Salarial

(Дело C-627/16)

(2017/C 070/13)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Страни в главното производство

Жалбоподател: João Ventura Ramos

Ответник: Fundo de Garantia Salarial

Преюдициални въпроси

- 1) По-благоприятен ли е спрямо работниците и служителите преклузивен срок, приложим към искането за плащане на просрочени вземания за заплати от гаранционния фонд, с оглед на член 11 от Директива 2008/94/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател, при положение че се гарантира плащането на тези вземания само когато искът е предявен пред гаранционния фонд до една година от деня след прекратяването на трудовия договор или когато въпросният срок тече от датата на образуване на производство по несъстоятелност, като се има предвид, че гаранционният фонд гарантира единствено плащането на вземания на работника, възникнали шест месеца преди образуване на това производство?
- 2) Следва ли съгласно разпоредбата на член 11 от Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г., ако работник или служител пропусне срока по причини, за които не отговаря законодателствата на държавите членки да предвидят допълнителен срок за предявяване на иска, когато работникът или служителят докаже, че няма вина за пропускането на преклузивния срок?

⁽¹⁾ ОВ L 283, 2008 г., стр. 36.

**Жалба, подадена на 8 декември 2016 г. от Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV срещу
определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 11 октомври 2016 г. по дело T-564/15,
Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Комисия**

(Дело C-635/16 P)

(2017/C 070/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (представител: Y. de Vries, advocaat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени определението на Общия съд от 11 октомври 2016 г. по дело T-564/15;
- да върне делото на Общия съд;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, в това число направените в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато стигнал до извода, че жалбата е недопустима, тъй като е насочена към Комисията, когато тя не е автор на обжалвания акт;

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато стигнал до извода, че жалбата е недопустима, тъй като обжалваният акт има само временен характер и следователно не представлява окончателен акт;

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато отхвърлил искането на Spliethoff жалбата му за отмяна да се разглежда като подадена срещу решението от 31 юли ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Решение на Комисията за изпълнение C(2015) 5274 окончателен за установяване на списък с предложенията, допуснати за финансиране от ЕС в областта на Механизма за свързване на Европа (МСЕ) — Транспортен сектор, подадени в рамките на отправените на 11 септември 2014 г. покани за представяне на предложения въз основа на Многогодишната работна програма

**Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 12 декември 2016 г. —
Tünkers France, Tünkers Maschinenbau GmbH/Expert France**

(Дело C-641/16)

(2017/C 070/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Tünkers France, Tünkers Maschinenbau GmbH

Ответник: Expert France

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 3 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че е от изключителната компетентност на съда, образувал производството по несъстоятелност, разглеждането на иска за ангажиране на отговорност срещу приобретателя на част от дейността, придобита в рамките на това производство, за това, че неоснователно се е представил като извършващ изключително разпространение на произвежданите от длъжника артикули?

⁽¹⁾ ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143.

**Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 15 декември 2016 г. —
Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL**

(Дело C-645/16)

(2017/C 070/16)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Conseils et mise en relations (CMR) SARL

Ответник: Demeures terre et tradition SARL

Преюдициален въпрос

Приложим ли е член 17 от Директива 86/653/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, когато договор за търговско представителство е прекратен по време на предвидения в него срок за изпитване?

⁽¹⁾ ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176.

Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Lille (Франция), постъпило на 15 декември 2016 г. — Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais

(Дело C-647/16)

(2017/C 070/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Lille

Страни в главното производство

Жалбоподател: Adil Hassan

Ответник: Préfet du Pas-de-Calais

Преюдициален въпрос

Пречка ли са разпоредбите на член 26 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година ⁽¹⁾ за това компетентните органи на държавата членка, която след прилагане на установените в Регламента критерии е приела за компетентна друга държава членка и е отправила до нея молба за поемане на отговорност или за обратно приемане на гражданин на трета държава или на апатрид, подал молба за международна закрила, по която все още няма окончателно произнасяне, или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г) от Регламента, да приемат решение за прехвърляне и да го съобщят на заинтересованото лице, преди замолената държава членка да се е съгласила да поеме отговорност за това лице или да го приеме обратно?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, стр. 31)

Иск, предявен на 23 декември 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-668/16)

(2017/C 070/18)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Hermes, А. С. Becker, D. Kukovec)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

Да установи, че Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от Директива 2006/40/ЕО ⁽¹⁾ (Директива за климатичните системи) и Директива 2007/46/ЕО ⁽²⁾ (Рамкова директива), като

- не е предприела необходимите мерки да възстанови съответствието на превозни средства от тип 246, 176 и 117 на одобрения тип (членове 12 и 30 от Рамковата директива);
- не е предприела необходимите действия за изпълнение на санкциите (член 46 във връзка с членове 5 и 18 от Рамковата директива), и
- на 17 май 2013 г. е уважила искане на Daimler AG за разширение на съществуващия тип превозно средство 245G за превозни средства, за които вече е дадено друго типово одобрение и към които се прилагат новите условия, предвидени в Директивата за климатичните системи, като по този начин е заобиколила посочената директива.

Да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Съгласно член 12 и приложение X към Рамковата директива държавите членки са длъжни да предприемат необходимите мерки при несъответствия при производството, за да гарантират съответствието на произведените превозни средства на одобрения тип. Съгласно член 30 от Рамковата директива също следва да се вземат необходимите мерки за възстановяване на съответствието и когато нови превозни средства не съответстват на одобрения тип. Производството и новите превозни средства от някои типове на Daimler AG не съответстват на одобрения им тип по отношение на използването на определен хладилен агент. В противоречие с членове 12 и 30 от Рамковата директива германските органи не са взели необходимите мерки за възстановяване на съответствието.

Освен това германските органи са нарушили член 46 от Рамковата директива, като не са предприели санкции срещу нарушаването на член 5, параграф 1 и член 18 от Рамковата директива от страна на Daimler AG.

На последно място с разширението на стар тип превозно средство за посочените по-горе типове превозни средства германските органи неправомерно са заобиколили Директивата за климатичните системи.

⁽¹⁾ Директива 2006/40/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно емисиите на климатични системи в моторни превозни средства и за изменение на Директива 70/156/ЕИО на Съвета (ОВ L 161, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 84).

⁽²⁾ Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (ОВ L 263, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 30 декември 2016 г. — BEI ApS/
Skatteministeriet**

(Дело C-682/16)

(2017/C 070/19)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: BEI ApS

Отговорник: Skatteministeriet

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 1, параграф 1 във връзка с член 1, параграф 4 от Директива 2003/49/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че местно за държава членка дружество, което попада в обхвата на член 3 от Директивата и при обстоятелства като разглежданите в случая получава лихви от дъщерно дружество в друга държава членка, е „бенефициер“ на съответните лихви по смисъла на Директивата?
 - 1.1. Трябва ли понятието „бенефициер“ по член 1, параграф 1 във връзка с член 1, параграф 4 от Директива 2003/49/ЕО да се тълкува в съответствие с аналогичното понятие по член 11 от модела на данъчна спогодба на ОИСП от 1977 г.?
 - 1.2. При утвърдителен отговор на въпрос 1.1, трябва ли понятието да се тълкува единствено с оглед на коментарите към член 11 от модела на данъчна спогодба от 1977 г. (точка 8), или може да се вземат предвид и по-късни коментари, включително допълненията от 2003 г. относно „дружествата за насочване на дохода“ (точка 8.1, понастоящем точка 10.1) и допълненията от 2014 г. относно „договорните или законовите задължения“ (точка 10.2)?
 - 1.3. Ако коментарите от 2003 г. могат да бъдат взети предвид при тълкуването, констатацията, че дружеството не е „бенефициер“ по смисъла на Директива 2003/49/ЕО, зависи ли от условието да е налице действително насочване на доход към лицата, които са „бенефициерите“ на въпросните лихви според държавата, на която платещът на лихвите е местно лице, и ако е така, има ли и допълнително условие за това — действителното насочване на дохода да е извършено скоро след плащането на лихвите и/или да е извършено под формата на лихвено плащане?
 - 1.3.1. Какво значение има в това отношение дали за заема е използван собствен капитал, дали въпросните лихви се начисляват към главницата („капитализират се“), дали получателят на лихвите е обложен за доходите си от тези лихви в държавата, на която платещът на лихвите е местно лице, дали получателят на лихвите впоследствие извършва вътрешногрупово плащане към дружеството майка в същата държава, така че да ползва възможността за адаптиране на данъчния финансов резултат съгласно действащата данъчна уредба в тази държава, дали въпросните лихви след това се преобразуват в собствен капитал в дружеството заемополучател и дали получателят на лихвите има договорно или законово задължение да прехвърли лихвите на друго лице?
 - 1.4. За преценката на въпроса трябва ли получателят на лихвите да се смята за „бенефициер“ по смисъла на Директивата, какво значение има обстоятелството, че след преценка на фактите по случая запитващата юрисдикция стига до извода, че получателят — без да има договорно или законово задължение да прехвърли получената лихва на друго лице — не е имал „пълно“ право да „използва“ и да се разпорежда“ с лихвите по смисъла на коментарите от 2014 г. по модела на данъчна спогодба от 1977 г.?
2. За да може държава членка да се позове на член 5, параграф 1 от Директивата относно прилагането на националните разпоредби за предотвратяване на измамите и злоупотребите или на член 5, параграф 2 от Директивата, изисква ли се тази държава членка да е приела специални национални разпоредби за прилагане на член 5 от Директивата или националното право да съдържа общи разпоредби или принципи относно измамите, злоупотребите и избягването на данъци, които да могат да се тълкуват в съответствие с член 5?
 - 2.1. Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, може ли член 2, параграф 2, буква d) от Закона за корпоративното подоходно облагане, който предвижда, че ограниченото данъчно задължение за доходите от лихви не се отнася до „лихвите, които са освободени от облагане [...] на основание на Директива 2003/49/ЕО относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки“, да се смята за специална разпоредба на националното право по смисъла на член 5 от Директивата?

3. Разпоредба, която се съдържа в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между две държави членки, съставена в съответствие с модела на данъчна спогодба на ОИСП, и която предвижда, че облагането на лихвите зависи от това дали получателят на лихвите трябва да се смята за бенефициер на тези лихви, представлява ли базирана на споразумение разпоредба за предотвратяване на злоупотребите по смисъла на член 5 от Директивата?
4. Държавата членка, която не иска да признае дружество от друга държава членка за бенефициер на лихвите и смята, че дружеството от другата държава членка е т.нар. изкуствено дружество за насочване на дохода, длъжна ли е съгласно Директива 2003/49/ЕО или член 10 ЕО да посочи кой според нея е бенефициерът в такъв случай?

⁽¹⁾ Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 година относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки (ОВ L 157, стр. 49; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 75).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 януари 2017 г. — Rath/EUIPO — Portela & Ca. (Diacor)

(Дело T-258/08) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Diacor“ — По-ранна национална фигуративна марка „Diacol PORTUGAL“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящел член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Доказателства, съставени на език, различен от езика на производството — Правило 22, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95 (понастоящел правило 22, параграф 6 от Регламент № 2868/95, с измененията) — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (понастоящел член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)

(2017/C 070/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Matthias Rath (Кейп Таун, Южна Африка) (представители: U. Vogt, C. Kleiner и S. Ziegler, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Portela & Ca., SA (Сао Мамеде до Коронадо, Португалия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 30 април 2008 г. (преписка R 1630/2006-2), постановено в производство по възражение със страни Portela & Ca. и г-н Rath

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Matthias Rath да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — ANKO/Комисия

(Дело T-768/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Споразумение за отпускане на безвъзмездна помощ, сключено в рамките на Седмата рамкова програма Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрации (2007—2013 г.) — Проект Росетоп — Допустими разходи — Насрещен иск — Връщане на платени суми — Лихви)

(2017/C 070/21)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: ANKO AE Antiprosoreion, Emporiou kai Viomichanias (Атина, Гърция) (представител: V. Christianos, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: R. Lyal и P. Arenas, подпомагани от O. Lytra, адвокат)

Предмет

От една страна, искане на основание член 272 ДФЕС за установяване на неоснователността на искането на Комисията за връщане на сума, преведена на ищеца в изпълнение на Споразумение № 216088 за финансиране на проекта „Point Of Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases“, сключено в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013 г.), и, от друга страна, насрещен иск за задължаване на ищеца да върне недължимо платената сума в изпълнение на това споразумение

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска, предаден от ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias.
- 2) Осъжда ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias да плати на Европейската комисия сумата от 377 733,93 евро, заедно с лихвите, считано от 3 май 2014 г. и до изплащането в пълен размер на посочената сума при лихвен процент от 3,75 %.
- 3) Осъжда ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — ANKO/Комисия

(Дело T-771/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Споразумение за отпускане на безвъзмездна помощ, сключено в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрации (2002—2006 г.) — Проект Doc@Hand — Допустими разходи — Насрещен иск — Връщане на платени суми — Лихви)

(2017/C 070/22)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (Атина, Гърция) (представители: V. Christianos и S. Paliou, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: R. Lyal и P. Arenas, подпомагани от O. Lytra, адвокат)

Предмет

От една страна, искане на основание член 272 ДФЕС за установяване на неоснователността на искането на Комисията за връщане на сума, преведена на ищеца в изпълнение на Споразумение № 508015 за финансиране на проекта „Обмен на знания и помощ при вземането на решения за медицинските лица“, сключено в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002—2006 г.), и, от друга страна, насрещен иск за задължаване на ищеца да върне недължимо платена сума в изпълнение на това споразумение

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска, предаден от ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias.
- 2) Осъжда ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias да плати на Европейската комисия сумата от 296 149,77 евро, заедно с лихвите, считано от 3 май 2014 г. и до изплащането в пълен размер на посочената сума при лихвен процент от 3,75 %.

3) Осъжда ANKO AE Antiprosopion, Emptioiu kai Viomichanias да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 23.2.2015 г.

**Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató/EUIPO —
Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató (Choco Love)**

(Дело T-325/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Choco Love“ — По-ранни словна марка на Европейския съюз „CHOCOLATE“, словна национална марка „CSOKICSŐ“ и фигуративна марка на Европейския съюз „Chocolate Brown“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/С 070/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Будапеща, Унгария) (представител: Á. László, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: I. Moisescu и A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Будапеща)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 26 март 2015 г. (преписка R 1369/2014-1), постановено в производство по възражение между Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató и Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. да понесе освен направените от него съдебни разноски и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 17 януари 2017 г. — LP/Европол

(Дело T-719/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Срочен договор — Решение да не се подновава договорът — Мълчалив отказ — Решение за отхвърляне на жалбата по административен ред — Задължение за мотивиране — Задължение за полагане на грижа)

(2017/С 070/24)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: LP (представител: M. Velardo, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска полицейска служба (Европол) (представители: D. Neumann и C. Falmagne, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, адвокати)

Предмет

Жалба за отмяна на определението на Съда на публичната служба на Европейския съюз [поверително] ⁽²⁾

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) LP понася направените от него съдебни разноски и разноските на Европейската полицейска служба (Европол) по настоящото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

⁽²⁾ Заличени поверителни данни.

Решение на Общия съд от 23 януари 2017 г. — Justice & Environment/Комисия

(Дело T-727/15) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, отнасящи се до процедура за установяване на неизпълнение на задължения, образувана от Комисията срещу Чешката република — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на дейности по инспекция, разследване и одит — Обща презумпция — Висш публичен интерес — Орхуска конвенция — Конвенция за защита правата на човека и основните свободи)

(2017/C 070/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Чешка република) (представител: S. Podskalská, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Pignataro-Nolin, F. Clotuche-Duvieusart и M. Konstantinidis)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяната на първоначалното решение на Комисията от 19 август 2015 г. и потвърдителното решение на Комисията от 15 октомври 2015 г., с което се отказва предоставянето на достъп на жалбоподателя до определени документи, съдържащи се в преписката по процедурата за установяване на неизпълнение на задължения 2008/2186 срещу Чешката република във връзка с прилагането на Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ 2008, L 152, стр. 1).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Association Justice & Environment, z.s. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 24 януари 2017 г. — Nausicaa Anadyomène и Banque d'escompte/ЕЦБ
(Дело T-749/15) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Икономическа и парична политика — ЕЦБ — Национални централни банки — Преструктуриране на гръцкия публичен дълг — Програма за покупка на ценни книжа — Споразумение за обмен на ценни книжа в полза само на централните банки на Евросистемата — Участие на частния сектор — Клаузи за колективно действие — Подобрене на обезпечения под формата на схема за обратно изкупуване за укрепване на качеството на ценните книжа като гаранции — Частни кредитори — Търговски банки — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Оправдани правни очаквания — Равно третиране)

(2017/C 070/26)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: Nausicaa Anadyomène SAS (Париж, Франция) и Banque d'escompte (Париж) (представители: S. Rodrigues и A. Tumen, avocats)

Ответник: Европейска централна банка (представители: O. Heinz, G. Varhelyi и F. von Lindeiner, подпомагани от H.-G. Kamann, avocat)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които ищците твърдят, че са претърпели вследствие по-конкретно на приемането на Решение 2012/153/ЕС на ЕЦБ от 5 март 2012 година относно допустимостта на търгуеми дългови инструменти, емитирани или изцяло гарантирани от Република Гърция в контекста на предложението на Република Гърция за обмен на дълг (ЕЦБ/2012/3) (ОВ L 77, 2012 г., стр. 19), както и вследствие на други мерки на ЕЦБ, свързани с реструктурирането на гръцкия публичен дълг

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Nausicaa Anadyomène SAS и Banque d'escompte да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 68, 22.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 24 януари 2017 г. — Solenis Technologies/EUIPO (STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.)

(Дело T-96/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS“. — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б), и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 070/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Solenis Technologies LP (Уилмингтън, Съединени щати) (представител: A. Sanz Cerralbo, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Fischer и A. Kusturovic)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 3 декември 2015 г. (преписка R 613/2015-2) относно заявка за регистрация на словния знак „STRONG BONDS. TRUSTED SOLUTIONS.“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Solenis Technologies LP да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 156, 2.5.2016 г.

**Решение на Общия съд от 25 януари 2017 г. — Anton Riemerschmid Weinbrennerei und
Likörfabrik/EUIPO — Viña y Bodega Botalcura (LITU)**

(Дело T-187/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „LITU“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 070/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Германия) (представител: P. Koch Moreno, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Чили)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 9 февруари 2016 г. (преписка R 719/2015-2), постановено в производство по възражение със страни Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik и Viña y Bodega Botalcura

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 243, 4.17.2016 г.

Определение на Общия съд от 12 януари 2017 г. — ACDA и др./Комисия(Дело T-242/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Продължаване на срока на концесии — План за развитие на магистралите на територията на Франция — Решение да не се повдигат възражения — Сдружение — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, включващ мерки за изпълнение — Недопустимост)

(2017/C 070/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Automobile club des avocats (ACDA) (Париж, Франция), Organisation des transporteurs routiers européens (OTRE) (Бордо, Франция), Fédération française des motards en colère (FFMC) (Paris), Fédération française de motocyclisme (Париж), Union nationale des automobile clubs (Париж) (представител: M. Lesage, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и R. Sauer)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2014) 7850 окончателен на Комисията от 28 октомври 2014 г. относно държавна помощ SA.2014/N 38271 — Франция — План за развитие на магистралите

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Френската република.
- 3) Automobile club des avocats (ACDA), Organisation des transporteurs routiers européens (OTRE), Fédération française des motards en colère (FFMC), Fédération française de motocyclisme и Union nationale des automobile clubs понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 4) Френската република понася направените от нея съдебни разноски, свързани с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 236, 20.7.2015 г.

Жалба, подадена на 22 септември 2016 г. — MS/Комисия

(Дело T-435/16)

(2017/C 070/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: MS (Castries, Франция) (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това,

- да отмени решението на Комисията за отказ за предаване на лични данни относно жалбоподателя, взето на 16 юни 2016 г.;
- да разпреди поправка на неимуществените вреди, произтичащи от виновното поведение на Европейската комисия, оценени *ex aequo et bono* на 20 000 EUR;
- да осъди ответника да заплати пълния размер на съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, изведено от нарушението на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142) и по-специално на членове 8, 13 и 20 от него. Жалбоподателят изтъква и нарушение на основното право на достъп до личните данни и на правото на зачитане на личния живот, както и нарушение на принципа на право на защита, на равни процесуални възможности и на правото на добра администрация. Освен това мотивите на обжалваното решение били непоследователни и необосновани. Всички тези незаконосъобразности представлявали множество грешки, които причинили на жалбоподателя действителна и сигурна вреда.

Жалба, подадена на 14 септември 2016 г. — PJ/EUIPO — Erdmann & Rossi (Erdmann & Rossi)

(Дело T-664/16)

(2017/C 070/31)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: PJ (представител: B. Schürmann, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Erdmann & Rossi GmbH (Берлин, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Erdmann & Rossi“ — марка на Европейския съюз № 10 310 481

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 18 юли 2016 г. по преписка R 1670/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, свързани с обжалването и производството по обявяване на недействителност пред апелативния състав и пред отдела по отмяна.

Изложени основания

- Нарушение на членове 52, 56, 63, 75 и 76 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на членове 50, 55 и 94 от Регламент № 2868/95,
- Нарушение на член 12 от Регламент № 216/96,
- Нарушение на член 6 ЕКПЧ,
- Нарушение на членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 28 декември 2016 г. — Collins/Парламент

(Дело T-919/16)

(2017/C 070/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Jane Maria Collins (Ходъм, Обединено кралство) (представител: I. Anderson, lawyer)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент от 25 октомври 2016 г. да не защитава имунитета и привилегиите на жалбоподателя,
- да се произнесе по искането на жалбоподателя Парламентът да защити имунитета и привилегиите му по член 8 от Протокола за привилегиите и имунетите на Европейския съюз,
- да присъди обезщетение за претърпените от жалбоподателя в резултат на решението неимуществени вреди,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е твърдение за нарушение на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като Комисията по правни въпроси на Европейския парламент и самият Европейски парламент не разгледали представените от жалбоподателя доказателства.
2. Второто основание е твърдение за нарушение на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като Комисията по правни въпроси на Европейския парламент и самият Европейски парламент не мотивирали надлежно решението си да не защитават имунитета на жалбоподателя по член 8 от Протокола за привилегиите и имунетите на Европейския съюз.

3. Третото основание е твърдение за нарушение на членове 6 и 11 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като Комисията по правни въпроси на Европейския парламент и самият Европейски парламент не провели безпристрастна процедура по изслушване.
4. Четвъртото основание е твърдение, че Комисията по правни въпроси на Европейския парламент и самият Европейския парламент допуснали сериозна грешка при прилагане на правото.

Жалба, подадена на 5 януари 2017 г. — RI/Съвет

(Дело T-9/17)

(2017/C 070/33)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: RI (Париж, Франция) (представители: T. Bontinck и A. Guillerme, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съвета от 8 февруари 2016 г., с което е отказано да се признае инвалидността на жалбоподателя в резултат на професионално заболяване по смисъла на член 78, параграф 5 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от явна грешка в преценката и от несъобразяване с понятието за професионално заболяване от комисията по инвалидност и от органа по назначаването (ОН) на Съвета. Жалбоподателят оспорва по-конкретно изводите на тази комисия, че:
 - не би могло синдромът на карпалния тунел да бъде признат за професионално заболяване,
 - синдромът на карпалния тунел на жалбоподателя не бил причина за неспособността му да заработи отново, а единствено синдромът на алгонерводистрофия, който се развил след хирургическата операция на лявата му ръка.
2. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, тъй като комисията по инвалидност не дала достатъчно от правна страна обяснения относно причините, поради които не е взела предвид предходните медицински заключения, удостоверяващи ясно професионалния характер на заболяването на жалбоподателя, описано като „синдром на карпалния тунел, усложнен от алгонерводистрофия“.

Жалба, подадена на 11 януари 2017 г. — Constantinescu/Парламент

(Дело T-17/17)

(2017/C 070/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Radu Constantinescu (Kreuzweiler, Германия) (представители: S. Rodrigues и A. Blot, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това:

- да отмени решението от 27 май 2016 г. на Службата за инфраструктура и логистика — Люксембург относно записването на детето на жалбоподателя в детската ясла в Betrange Mameg и следователно отказа за приемането му в яслата в Kirchberg;
- да отмени решението от 7 октомври 2016 г. на Европейския парламент за отхвърляне на жалбата по административен ред на жалбоподателя от 6 юни 2016 г. срещу това решение;
- да присъди обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 21 от Хартата на основните права на Европейски съюз („Хартата“) и на член 1г от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, от нарушение на принципа за недопускане на дискриминация и от нарушение на правилата относно тежестта на доказване. В това отношение жалбоподателят упреква ответника, че е направил изключения за други семейства, а му е отказал подобно изключение при липсата на обективни обстоятелства, обосноваващи различно третиране.
2. Второто основание е изведено от явни грешки в преценката, от нарушения на принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа и на член 41 от Хартата, които опорочавали обжалваното решение.

Жалба, подадена на 13 януари 2017 г. — Чешка република/Комисия

(Дело T-18/17)

(2017/C 070/35)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Чешка република (представители: M. Smolek и J. Vlácil)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1867 на Комисията от 20 октомври 2016 година за изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 3199/93 относно взаимното признаване на процедурите за пълно денатуриране на алкохол за целите на освобождаването от акциз, и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 13, параграф 2 от Договора за Европейския съюз и на член 27, параграфи 3 и 4 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки. Като приела обжалвания регламент, Комисията извършила намеса в чешките национални изисквания относно пълното денатуриране на алкохол, въпреки че Чешката република не е изпращала съобщения на Комисията в съответствие с член 27, параграф 3 от Директива 92/83, а Комисията, напротив, многократно съобщавала, че не е съгласна с този подход. В съответствие с член 27, параграф 4 от Директива 92/83 обаче намесата в националните изисквания на държава членка относно пълното денатуриране на алкохол е недопустима без съобщение от държавата членка.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 27, параграф 1, буква а) от Директива 92/83, тъй като евроденатурант 1:1:1 не отговаря на целта на тази разпоредба, доколкото не предоставя достатъчни гаранции в борбата срещу данъчните измами. Евроденатурант 1:1:1 е много слаба денатурираща смес и напълно денатурираният с тази смес алкохол може лесно да бъде злонамерено употребен за производството на алкохолни напитки.

Жалба, подадена на 14 януари 2017 г. — Fastweb/Комисия**(Дело T-19/17)****(2017/C 070/36)***Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Fastweb SpA (Милано, Италия) (представители: M. Merola, L. Armati, A. Guarino и E. Cerchi, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението в неговата цялост;
- Да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Fastweb S.p.A. иска отмяната на решение от 1 септември 2016 г., с което Европейската комисия е разрешила концентрация по Дело M.7758 Hutchinson 3 Italia/Wind/JV съгласно член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия („регламент за сливанията“) (ОВ 2004 L 24, стр. 1; специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201), като е обявила за съвместима с вътрешния пазар сделката, чрез която Hutchinson Europe Telecommunications (HET) и Vimpel/Com Luxembourg Holdings (VIP) придобиват съвместен контрол над новосъздадено съвместно предприятие (joint venture или JV), като на JV се предоставят съответните дейности от сектора на телекомуникациите в Италия, а съвместимостта им се обвързва с условия и задължения, насочени към допускането на навлизане на вътрешния пазар на нов оператор на мобилна мрежа (ОММ).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е изведено от съществено процесуално нарушение, нарушение на принципа на добра администрация и прозрачност и нарушение на член 8 от посочения регламент.

- В това отношение се посочва, че разследването на Комисията е опорочено от явни и сериозни пропуски, по-специално от процесуален характер, а именно: (А) пропуски, допуснати преди представянето на окончателните ангажименти, изразяващи се в липсата на организиране на прозрачна и недискриминираща процедура предвид наличието на няколко сериозни кандидати, заинтересувани от пакета от мерки, която процедура да е в състояние да гарантира избора на най-добрия кандидат и в неправилното приемане на превантивна мярка, т.нар. „fix-it-first“, представена в твърде късна фаза на производството; и (В) пропуските в разследването, допуснати след представянето на окончателните ангажименти, по-специално липсата на оценка на някои аспекти от тези ангажименти (напр. по отношение на споразумението за роуминг) и на подходящи задълбочени проверки във връзка с годността на кандидат-купувача, като тези пропуски са още по-очевидни поради липсата на *market test*.
2. Второто основание е изведено от явна грешка в преценката и пропуски в разследването на Комисията, която е приела, че навлизането на нов ОММ е достатъчно само по себе си, за да се преодолеят хоризонталните ефекти на концентрацията, без да се отчитат факторите, които са определили успеха на навлизането на НЗГ, изцяло притежавано непряко дъщерно предприятие на Hutchinson, чрез което дружеството осъществява дейността си.
- В това отношение се посочва, че Комисията, по-специално, не е положила усилия да провери дали новият ОММ разполага (както на пазара на дребно, така и на пазара на едро) с оперативен капацитет, икономически условия и стимули, които да са най-малкото еквивалентни като цяло на тези, с които разполага НЗГ, което в първите години работи на процъфтяващ пазар. Освен това Комисията трябвало да отчете ефекта върху динамиката на конкуренцията на асиметрията на тарифата на определяне, с която се ползва НЗГ и която го облагодетелства значително в сравнение с другите ОММ.
3. Третото основание е изведено от явна грешка в преценката на пакета ангажименти.
- В това отношение се посочва, че сравнението с предвидения радиочестотен обхват на НЗГ преди сливането само по себе си поставя сериозни съмнения относно достатъчността на предвидения радиочестотен спектър. Освен това Комисията се е базирала на бъдещи несигурни събития като участието на новия ОММ в бъдещи обществени поръчки, без всъщност да отчита високите разходи, свързани с предстоящото подновяване и *refarming* на прехвърлените радиочестоти. Комисията приема прехвърлянето на неподходящ брой обекти, като се базира на несигурни споразумения с Tower Companies. На последно място, преходното споразумение, сключено с нотифициращите страни, чиято структура е базирана на капацитета, води до съществено намаление на стимула за инвестиции.
4. Четвъртото основание е изведено от липса на разследване, доколкото анализът на концентрацията и ангажиментите се основава на погрешната предпоставка, че цената е единственият важен фактор на конкуренция на съответния пазар.
- В това отношение се посочва, че Комисията не е взела предвид, че качеството и покритието на мрежата имат съпоставимо значение и не е трябвало да се ограничи със статичен анализ на много малка извадка потребители, спадащи към категорията на слабо харчещите. Тя също така е пренебрегнала перспективното значение на конвергенцията, която е решаваща за навлизания нов оператор, който се нуждае от допълнителни лостове в сравнение с утвърден оператор (какъвто е бил НЗГ). Изборът на купувач, който е в състояние да отговори на интегрираното търсене, би гарантирало по-добра ефикасност и устойчивост на ангажиментите във времето.
5. Петото основание е изведено от неправилна преценка на способността на ангажиментите да отговорят на притесненията от координирани ефекти върху пазара на дребно.
- В това отношение се посочва, че за да може да се действа наистина агресивно и да се „разчупи“ равновесието на тайните споразумения новият оператор действително трябва да може да действа независимо от другите ОММ. Въпреки това избраната формула за предоставяне на ресурси (споразумения за роуминг и национална основна мрежа на повече от един оператор (МОСН) създава тясна зависимост между новия ОММ и JV за продължителен период от време. Освен това решението е опорочено поради липсата на разследване относно съвместимостта на договорите за роуминг/ национална МОСН с член 101 ДФЕС.
6. Шестото основание е изведено от неспособността на ангажиментите да отговорят на конкурентните безпокойства на пазара за достъп на едро.
- В това отношение се посочва, че, по-специално Комисията, е допуснала грешка при възстановката на съпоставителния сценарий, като не е поискала никакви конкретни мерки, основавайки се единствено на очакването, че Iliad ще има стимул да предлага такива услуги въпреки липсата на мерки в този смисъл и опита на този оператор във Франция. Обратно, ангажиментите стимулират новия ОММ да действа агресивно и да придобие именно и единствено клиентелата на оператора на виртуална мобилна мрежа (ОВММ).

7. Седмото основание е изведено от нарушение на член 8, параграф 2 от Регламент № 139/2004 и нарушение на принципа на добра администрация.

— В това отношение се посочва, че Комисията е приела, че Iliad е подходящ купувач, без да отчете рисковете за ефикасността на присъщите ангажменти за навлизането на един оператор с неговите характеристики и не е предвидила адекватни гаранции в ангажиментите, по-специално що се отнася до качество/покриване на мрежата.

Жалба, подадена на 18 януари 2017 г. — Jalkh/Парламент

(Дело T-26/17)

(2017/C 070/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-François Jalkh (Грец-Арменвилер, Франция) (представител: J.-P. Le Moigne, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент от 22 ноември 2016 г., с което се отнема имунитетът на член на Парламента на жалбоподателя и се приема доклад № A8-3019/2016 от г-н [X],
- да осъди Европейския парламент да заплати на г-н Jalkh сумата от 8 000 EUR като обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски,
- да осъди Европейския парламент да заплати на г-н Jalkh сумата от 5 000 EUR за възстановяване на подлежащи на възстановяване съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет основания.

1. Първото основание е твърдение за нарушение на член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности. Според жалбоподателя Европейският парламент приложил неправилно разпоредбите относно имунитета на членовете на Френския парламент и симулирал объркване на членове 8 и 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.
2. Второто основание е твърдение, че в случая задължително трябвало да се приложи член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности. Изявленията били направени и мненията били изразени в изказване на г-н Le Pen на мероприятие на Front National, а следователно и в рамките на политическата дейност на г-н Le Pen и жалбоподателя.
3. Третото основание е твърдение за нарушение, свързано със самото понятие за имунитет на член на Парламента. Според жалбоподателя Парламентът симулирал незнание, че имунитетът, с който се ползвали членовете му в едно демократично общество, включвал юрисдикционен имунитет в две направления: те не носили отговорност за действията си и не могли да им бъдат налагани наказания.
4. Четвъртото основание е твърдение за отклоняване от постоянната практика на Комисията по правни въпроси на Европейския парламент в областта на:
 - свободата на изразяване на мнение
 - *fumus persecutionis*
5. Петото основание е твърдение за нарушение на правната сигурност в Съюза и на оправданите правни очаквания.

6. Шестото основание е твърдение за засягане на независимостта на член на Парламента.
7. Седмото основание е твърдение за нарушение на разпоредбите от Правилника за дейността на Европейския парламент, свързани с процедурата за отнемане на мандат на член на Парламента (член 3, нов параграф 4, втора алинея от споменатия правилник). Според жалбоподателя нарушението, в което бил обвинен, се наказвало съгласно френския закон и с допълнително наказание отнемане на правото му да бъде избран, което от своя страна било основание за отнемане на мандата му, но че, макар процедурата да го изисквала, френското правителство не било уведомило за този факт председателя на Парламента и никой от компетентните органи на Парламента (председателят, комисията по правни въпроси, асамблеята) не му бил потърсил отговорност. Неизпълнението на това съществено формално изискване било достатъчно за опорочаването на доклада и на обжалваното решение.
8. Осмото основание е твърдение за нарушение на правото на защита на жалбоподателя. На последния не била предоставена възможност да гласува в пленарното заседание на Парламента по искането за отнемането на имунитета му. Той разполагал само с 10 минути, за да изложи защитата си по двете отнасящи се до него преписки пред Комисията по правни въпроси след приключването на работата ѝ към 18 часа.
9. Деветото основание е твърдение за липса на основание за провеждане на процедура по отнемане на имунитета. Първоначалната жалба и проведените от френската прокуратура действия срещу жалбоподателя били неоснователни. Според жалбоподателя приетият в това отношение доклад на Парламента не отговарял на истината. Наказателното преследване на жалбоподателя, който сам сложил край на твърдяното нарушение, без да го е извършвал, както и решението за отнемане на имунитета му очевидно не били проява на правосъдие, а целели той и движението му да бъдат опетнени, увредени и преследвани.

Жалба, подадена на 18 януари 2017 г. — Jalkh/Парламент

(Дело T-27/17)

(2017/C 070/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-François Jalkh (Грец-Арменвилер, Франция) (представител: J.-P. Le Moigne, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент от 22 ноември 2016 г., с което се отнема имунитетът на член на Парламента на жалбоподателя и се приема доклад № A8-3018/2016 от г-н [X],
- да осъди Европейския парламент да заплати на г-н Jalkh сумата от 8 000 EUR като обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски,
- да осъди Европейския парламент да заплати на г-н Jalkh сумата от 5 000 EUR за възстановяване на подлежащи на възстановяване съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет основания.

1. Първото основание е твърдение за нарушение на член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности. Според жалбоподателя Европейският парламент приложил неправилно разпоредбите относно имунитета на членовете на Френския парламент и симулирал объркване на членове 8 и 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.
2. Второто основание е твърдение, че в случая задължително трябвало да се приложи член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности. Според жалбоподателя френските съдебни органи го обвинявали, че направил изявление, което не било негово, като не оспорвали, че то било в рамките на политическата му дейност.

3. Третото основание е твърдение за нарушение, свързано със самото понятие за имунитет на член на Парламента. Според жалбоподателя Парламентът симулирал незнание, че имунитетът, с който се ползвали членовете му в едно демократично общество, включвал юрисдикционен имунитет в две направления: те не носили отговорност за действията си и не могли да им бъдат налагани наказания.
4. Четвъртото основание е твърдение за отклоняване от постоянната практика на Комисията по правни въпроси на Европейския парламент в областта на:
 - свободата на изразяване на мнение
 - *fumus persecutionis*
5. Петото основание е твърдение за нарушение на правната сигурност в Съюза и на оправданите правни очаквания.
6. Шестото основание е твърдение за засягане на независимостта на член на Парламента.
7. Седмото основание е твърдение за нарушение на разпоредбите от Правилника за дейността на Европейския парламент, свързани с процедурата за отнемане на мандат на член на Парламента (член 3, нов параграф 4, втора алинея от споменатия правилник). Според жалбоподателя нарушението, в което бил обвинен, се наказвало съгласно френския закон и с отнемане на правото му да бъде избран, което от своя страна било основание за отнемане на мандата му, но че, макар процедурата да го изисквала, френското правителство не било уведомило за този факт председателя на Парламента и никой от компетентните органи на Парламента (председателят, комисията по правни въпроси, асамблеята) не му бил потвърдил отговорност. Неизпълнението на това съществено формално изискване било достатъчно за опорочаването на доклада и на обжалваното решение.
8. Осмото основание е твърдение за нарушение на правото на защита на жалбоподателя. На последния не била предоставена възможност да гласува в пленарното заседание на Парламента по искането за отнемането на имунитета му. Той разполагал само с 10 минути, за да изложи защитата си по двете отнасящи се до него преписки пред Комисията по правни въпроси след приключването на работата ѝ към 18 часа.
9. Деветото основание е твърдение за липса на каквото и да било правно основание за провеждане на разследване по искането на отнемане на имунитета му, тъй като:
 - най-напред, жалбоподателят нито бил директор на печатното издателство на Front national (наричан по-нататък „FN“) и федерацията му, нито отговарял за публикациите на уебсайтовете на федерацията FN, а следователно и за публикациите на федерация FN 66 (Pyrénées Orientales), като в това отношение докладът на Парламента не отговарял на истината,
 - по-нататък, жалбоподателят не бил автор на спорната брошура — истинските ѝ съставители били известни, но след отнемането на имунитета му не им било повдигнато обвинение,
 - повдигането на обвинения срещу избрани от народа лица под претекст, че в програмата си искат промяна на съществуващото законодателство, било освен това особено опасно нарушение на демократичните принципи, и по-специално на свободата на изразяване на мнение.

Жалба, подадена на 20 януари 2017 г. — Weber-Stephen Products/EUIPO (iGrill)

(Дело T-35/17)

(2017/C 070/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Weber-Stephen Products LLC (Palatine, Илинойс, Съединени щати) (представители: R. Niebel и A. Jauch, lawyers)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 258 162 на словната марка „iGrill“

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 ноември 2016 г. по преписка R 538/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 януари 2017 г. — Forest Pharma/EUIPO — Ipsen Pharma (COLINEB)

(Дело T-36/17)

(2017/C 070/40)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Forest Pharma BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: T. Holman, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ipsen Pharma SAS (Boulogne Billancourt, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „COLINEB“ — Заявка за регистрация № 13 191 671

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 13 октомври 2016 г. по преписка R 500/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 12 януари 2017 г. — Belis/Комисия

(Дело T-557/16) ⁽¹⁾

(2017/C 070/41)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г. (делото първоначално е заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз с номер F-97/15, а на 1 септември 2016 г. е прехвърлено в Общия съд на Европейския съюз).

ПОПРАВКИ**Поправка на публикуваното в Официален вестник известие по дело C-561/16**

(Официален вестник на Европейския съюз C 22, 23 януари 2017 г.)

(2017/C 070/42)

Публикуваното в Официален вестник известие по дело C-561/16, *Saras Energía*, трябва да се чете по следния начин:

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Saras Energía S.A.*

Ответник: *Administración del Estado*

Други страни: *Endesa S.A., Endesa Energía S.A., Endesa Energía XXI S.L.U., Viesgo Infraestructuras Energéticas S.L., Hidroeléctrica del Cantábrico S.A.U., Nexus Energía S.A., Nexus Renovables S.L.U., Engie España S.L., Villar Mir Energía S.L., Energya VM Gestión de Energía и Estaciones de Servicio de Guipúzcoa S.A.*

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 7, параграфи 1 и 9 от Директива 2012/27/ЕС⁽¹⁾ правна уредба на държава членка, установяваща национална схема за задължения за енергийна ефективност, чието основно изпълнение представлява годишна вноска в национален фонд за енергийна ефективност, създаден в съответствие с предвиденото в член 20, параграф 4 от посочената директива?
- 2) Съвместима ли е с член 7, параграф 1 и член 20, параграф 6 от Директива 2012/27/ЕС национална правна уредба, която като алтернатива на вноската в националния фонд за енергийна ефективност допуска възможност за изпълнение на задълженията за икономия на енергия чрез доказване на постигнатата икономия?
- 3) При утвърдителен отговор на предходния въпрос: съвместимо ли е с посочените член 7, параграф 1 и член 20, параграф 6 от Директивата допускането на тази алтернатива за изпълнение на задълженията за икономия на енергия, при условие че реално ѝ съществуване зависи от приемането от правителството на нормативен акт за нейното прилагане при условията на оперативна самостоятелност?

И в същия смисъл, съвместима ли е такава правна уредба, ако правителството не предприеме действия за прилагането на посочената алтернативна възможност?

4. Съвместима ли е с член 7, параграфи 1 и 4 от Директивата национална схема, съгласно която страни — адресати на задълженията за енергийна ефективност са само предприятията, търгуващи с газ и електрическа енергия, и търговците на едро на петролни продукти и на втечнени нефтени газове, но не и газо- и електроразпределителните предприятия и предприятията за продажба на дребно на петролни продукти и на втечнени нефтени газове?
5. При утвърдителен отговор на предходния въпрос: Съвместимо ли е с цитираните параграфи на член 7 определянето като задължени лица на предприятията, търгуващи с газ и електрическа енергия, и на търговците на едро на петролни продукти и на втечнени нефтени газове, без да се посочват причините, поради които газо- и електроразпределителните предприятия и предприятията за продажба на дребно на петролни продукти и на втечнени нефтени газове не се определят като задължени страни?

⁽¹⁾ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG